

Изключение спроти тия недостатъци се прави за ония емигранти, които отиватъ въ Канада съ сѣмейство, било че сѣмейството ще се грижи за тѣхъ, било че то разполага съ сръдства за подържането имъ.

Влизащитъ въ Канада емигранти трѣбва да иматъ най-малко 25 долара (около 130 лева), вѣнъ, разбира се, отъ нуждната за мѣстоназначението имъ билетна цѣна. Прави се изключение за тия които сж си усигурили установена работа още прѣди да пристигнатъ или пѣкъ отиватъ при роднини близки (сѣпругъ, сѣпруга, родители, по-голѣмъ братъ или сестра, стига само да е пълнолѣтна и омжжена).

Най-послѣ, не се допущатъ по малкитъ отъ 18 завършени години, ако не отиватъ при лица отъ рода на горѣпосоченитъ (близки роднини).

Въ Канада, подобно на Съединенитъ Щати, намѣрения вжтрѣ въ три години отъ дебаркирането му емигрантъ, че не отговаря на изискуемитъ се отъ закона условия да бжде допу тнатъ въ Канада, може да се изгони. Сжщото важи и за тия, които вжтрѣ въ три години отъ идването си въ Канада се провинятъ въ прѣстѣпление или паднатъ въ тежестъ на обществената благотворителностъ. Разноскитъ по репатриирането имъ сж въ тежестъ на самитъ имигранти ако иматъ сръдства, а ако нѣматъ — на общината на послѣдното имъ прѣбывание или пѣкъ — на М-вото на Вжтр. Работи.

На всѣки случай, компанията която е прѣвозвала изгонения имигрантъ, нѣма никакво право за възнаграждение по репатриирането му.

Чл. 97 отъ Revised Statutes, 1906 г., забранява фаворизирането вноса на имигранти -- работници подъ контрактъ. Изключение се прави за занаятчиитъ — специалисти.

Направеното въ 1908 г. измѣнение на закона визира недопущането на емигранти въ Канада, които не влизатъ